

▶ peter

Mevrouw Veen

Ik hoorde haar zachtjes snikken aan de andere kant van de lijn. Ze was zenuwachtig, zei ze. Ik vroeg haar waarom, want ze belde voor haar uitvaartverzekering, had alleen wat vragen en die kon ik vast wel beantwoorden. Maar mevrouw Veen was alleen, verdrietig en 78 jaar oud. Na jaren van rouw en moeizame verwerking lag dit plotseling voor haar op tafel. Bedragen in guidsens op vergeeld papier. En daar werd ze zenuwachtig van.

De man van mevrouw Veen was begin deze eeuw overleden. Ze had een zoon en een dochter gehad en die allebei overleefd. Wat er vóór haar lag, waren papieren uit tijden dat ze nog een gezin had. Er stonden na-

men en jaartallen op uit tijden waarin ze met mensen van wie ze hield, kon praten. Nu praatte ze met haast niemand meer en als er wel iemand was, vroeg hij naar postcodes, geboortedata en polisnummers. De vragen gingen te snel en ze vergat de antwoorden voordat ze ze uit kon spreken.

De verzekering was niet voor haar man, zoals ze dacht, maar voor haar zelf. Er was een bedrag dat klaarstond voor haar eigen begrafenis. Maar wie krijgt dat dan? Een antwoord dat als een landmijn onder ons gesprek lag en waar ik op moest gaan staan. Nabestaanden. Die had ze niet, ze was alleen. Ja, misschien dat haar schoonzoon iets kon doen.

Ik stelde me voor hoe ze probeerde alles in zich op te nemen en een plaats te geven. En hoe ze achter een dikke bril naar een oude klok aan de muur keek, die altijd vooruit bleef lopen en daarom al jaren geen vriend meer was.

Er kon iets naar haar opgestuurd worden, maar dan moest ik haar postcode weten. Ze begon voor de zoveelste keer in haar geheugen te graven, als iemand die in paniek een volle la overhoop haalt, maar ze kon niets vinden. Ze noemde een straatnaam, dat lukte wel. Ik tikte het in de Google-zoekbalk en vond de bijbehorende postcode. Er verscheen een kaartje van Google Maps, waarop ik kon zien waar mevrouw Veen

nu zat. „Het is dichtbij de Sierstenenlaan, toch?” Van de andere kant kwam voor het eerst een zucht van opluchting, een glimlach die te horen was. Er was eindelijk wat begrip tussen deze twee totaal verschillende mensen. Deze meneer weet waar ik woon.

Dan zou het met de rest misschien ook wel goed komen.

PETER ZANTINGH

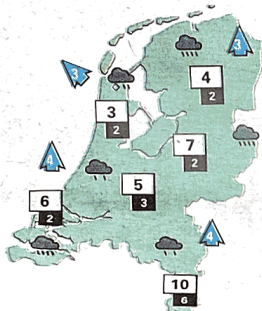
Peter Zantingh (26) studeert digitale communicatie in Utrecht. Hij heeft een bijbaantje bij een verzekeringsmaatschappij en schrijft in zijn vrije tijd veel (op internet). Morgen weer een nieuwe winnaar van 'Een dagje Aaf'.

▶ weer

Bewolkt en regen

Vandaag: Bewolkt en perioden met regen, in het uiterste noorden eerst nog kans op smeltende sneeuw. Daar maximaal 3 of 4 graden, in Zuid-Limburg 10 graden.

Vooruitzichten: De rest van de week geregeld regen, morgen in het noorden mogelijk weer natte sneeuw. Weinig verandering van temperatuur.

▶ next question

Mogen sporters de kleding van de Spelen houden?

Jan Kok uit Dordrecht heeft een vraag over de kleding van de olympische sporters. Hij heeft namelijk dezelfde maat als schaatsster Sven Kramer en is geïnteresseerd in zijn trainingspak. Kok vraagt zich af of de sporters de kleding zelf mogen houden, deze misschien veilen of dat alles teruggaat naar de producent.

Olympische sporters mogen hun kleding na de spelen houden, zegt Michael Verburg. Hij is coördinator van het olympisch kledingproject van ASICS, het officiële kledingmerk van het Nederlandse team dit jaar. Na de spelen moeten sporters zelf weten wat ze ermee doen. „Sommige sporters veilen de kleren, anderen geven het als aandenken aan naasten. Maar veel sporters hangen het gewoon in hun eigen kast.”

Wie de officiële olympische sportkleding heel graag wil hebben zal volgens Verburg een ticket naar Canada moeten kopen. „Downtown Vancouver is een klein winkeltje”, zegt hij. „Daar verkopen ze van veel landen olympische kleding.” Omdat de winkelleigenaar vindt dat ons land daar niet mag ontbreken is er ook „een Nederlands hoekje” ingericht.

De kleding van de Spelen is verder nergens te koop. Ook niet op de website van NOC*NSF, zoals andere jaren wel het geval was.

Het Nederlands team bestaat dit jaar uit ruim honderd mensen. Iedere sporter en begeleider krijgt een tas met ongeveer twintig kilo kleding, veelal gemaakt in Japan.

Sven Kramer heeft nog geen concrete plannen om zijn kleding voor een goed doel te veilen, zegt Irene Saalmink van het management van Kramer. „Maar wie weet.” Mocht zich een goed doel aandienen, dan biedt Kramer wellicht iets aan.

Right to Play wil in april een olympische veiling houden voor het goede doel. In 2006 veilde deze hulporganisatie ook olympische kleding. Het schaatspak van Ireen Wüst leverde toen 2.000 euro op. De olympische jas van schaatsster Carl Verheijen werd afgehamerd op 1.650 euro.

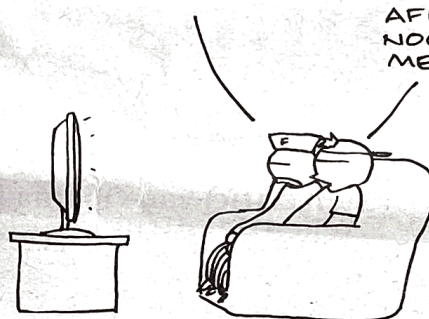
RUTMER BREKHOFF

▶ De rubriek *next question* beantwoordt alledaagse vragen. Ook een vraag? Mail naar vraag@nrc.nl

FOKKE & SUKKE WILLEN NIET TE VROEG VERKIEZINGEN

HET KABINET WILDERS I
MAG PAS NA HET WK
AANTREDEN

AFELLAY MOET
NOG WEL MEE
MET ORANJE!

RGVTF

▶ getweet

De hele nacht wakker
gelegen en toch gedroomd :)

Tweet van Mark Tuitert

▶ Jouw nieuwstweet hier? Zet #nrcnext in je bericht.

discussie ik denk nrc▶

Lees nrc next▶

4 weken voor 10 euro

ga naar nrcnext.nl/abo of bel 088 - 572 05 72